

Modum menighetsblad

NR. 6 · 1994 63. ÅRGANG

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
man-fr 9-11.30
Tlf 32 78 79 00(sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
32 78 77 67.

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17
Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 23 50

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen Kvarstsv.,
3340 Åmot

Tlf. 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETSRÅD

Heggen menighetsråd
formann Helga Faugstad Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus
Tlf 32 78 01 68

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:

John S. Andersen, Bente Olsen,
Mari Wærsted Axelsen,
Anne Britt Molund Schartau.

Illustrasjoner og vignetter:

Valborg Sirnes og Sigrun Sørensen
Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr 5 47 85 40
Bankgironr 2270.03:00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Forsidefoto: Erik Thalerud

Redaksjonelt...

Vi i redaksjonen ønsker dere alle en velsignet god jul!

Så æ're snart jul igjen

Vi har overlevd en høst med diskusjoner og folkeavstemning. Uansett nærmer jula seg, og vi i menighetsbladet er som alltid ute med vårt julenummer.

Denne gang er det engler som er et hovedtema. Har de en plass i den moderne opplyste verden? Fire kunstneriske kvinner her i bygda deler sine tanker og kunnskaper om engler med oss. Vi har fått engletegninger fra 6-åringer på Stalsberg og 7-åringer på Enger. Og 4.klassinger fra Sysle har skrevet og tegnet om jula. Men det er blitt så mye stoff at vi bare får med en liten del av tegningene. Dessverre. Av øvrig julestoff har vi en julebetragtning fra Modums prost, nemlig Arne T. Wisløff i Hokksund, samt en julehilsen fra Betlehem. Og vi har en spørreunde blant organister og musikkledere i Modum om hvilken julesang de setter høyest.

Av andre innslag vil vi nevne mer stoff om Heggenåsen, om Åmot nye kirke, og om Ten-Sing festivalen og Misjons-gladdagen. På midtsidene denne gang finner dere en vordende pensjonist som har markert seg på mange måter i løpet av de 30 år hun har bodd i Modum, nemlig Ingerid Ravnsborg. Og under Bibelordet finner

vi en opplevelse Solveig Nordset hadde i høst.

Vi noterte oss at vi blir lest for tida! Forrige nummers lederartikkel av undertegnede havnet på 1. sida i «Busken» 10/11, med overskriften: «Menighetsblad går mot EU». Det medførte selvfølgelig ikke riktighet. Og i vår redaksjon hadde vi de fleste synspunkter representert. Les gjerne lederen på nytt. Bortsett fra et par setninger, hvor jeg gikk litt over streken med en liten privat visitt innom Roma- og Maastricht-avtalen, inneholdt den bare en reinspikka etisk argumentasjon mot vår vestlige utvikling. Den kunne like gjerne vært klippet fra bispemøtets uttalelse om forbrukersamfunnet vårt. Og jeg ville tro det var en analyse både ja- og nei-folk ville kunne slutte seg til. Mitt svar til "Busken" kom først inn 28/11, langt baki avisa. Hadde det vært plass, skulle vi ha gjengitt den i dette nr, som en nødvendig avklaring.

Men vi får ta med de gleder vi kan. Særlig likte jeg flg. omtale av oss i "Busken" 10/11: "En hardt arbeidende redaksjon har skapt et produkt de kan være stolte av."

Så på veg inn i menighetsbladets 64.årgang skal vi love dere å stå på!

berger

Ord til ettertanke:

Arne T. Wisløff,
Hokksund,
prost

Reisen til julebarnet

For mange er det nok slik at bare vi hører ordene REISEN TIL JULE..., faller det oss straks inn JULESTJERNEN. Mange er de som har et kjært og godt minne fra et besøk på teateret hvor Reisen til julestjernen ble fremført. Du verden så engasjerende både for store og små.

Nå er dere ikke ukjent med at det har sneket seg inn en reklame som kaller oss til: Reisen til julebordet. Her fristes det med de lekreste retter, noe for enhver gane. Men jul er vel noe mer? Heldigvis er vi ikke bare på reise mot en stjerne. Riktignok var det en stjerne som ledet de vise menn hen til Betlehem, men stjernen i seg selv kunne lite formidle av det egentlige budskap.

Julebordet kan vel i så henseende heller ikke gi et juleinnhold som holder særlig lenger enn noen øyeblikks nytelse

og kanskje et godt minne. Men et virkelig budskap som betyr noe?

Men kanskje kan både alle julestjerner og julebord være med å lede inn til sentrum, til julebarnet. Adventstiden med sine mange tilbud innbyr oss på reise mot nettopp barnet i krybben.

*Og finner du Ham,
ja da finner du alt
hva hjertet kan evig begjære.
Da reiser seg atter hvert håp som falt
og blekner så aldri mere.*

Bli med på reisen til julebarnet. Det er en spennende reise som kan koste noe, men som gir langt mer igjen. For Han er ingen hvem som helst. Om Ham er det skrevet: «Han aktet det ikke for et røvet gode å være Gud lik, men av seg selv ga avkall på det og tok en tjeners skikkelse på seg.» Han ble julebarnet som i all sin ferd ble funnet som en av oss. Frivillig ble krybbens halm forvandlet til en tornekrans og krybbens plank til Hans kors.

Alt for å oppfylle englenes jubelbud: **Dere er i dag en frelser født.** Reisen til dette barn er det viktigste, det avgjørende.

En velsignet julereise ønskes hver enkelt.

Arne T. Wisløff

Gabriel – en av sjefene!

I denne travle førjulstid kan det være på sin plass å vie engelen Gabriel litt oppmerksomhet også.

Som kanskje de fleste vet var han en av erkeenglene, det vil si at han var medlem av det øverste sjiktet i hele den himmelske hærskares hierarki, sammen med Rafael, Uriel og Mikael, der sistnevnte var den øverste. (Antallet av erkeengler varierer imidlertid i ulike sammenhenger mellom 4, 6 og 7)

Det vi husker Gabriel best for er at han var den som forkynte både Johannes døperens og Jesu fødsel.

Opp gjennom tidene har bebudelsen om Jesu fødsel vært et kjært motiv for mange kunstnere. Ofte er han blitt avbildet med en lilje i hånden – symbolet på uskyld og renhet, eller med et oljeblad – en fredshilsen med budskapet om fredsfyrsten som skulle fødes.

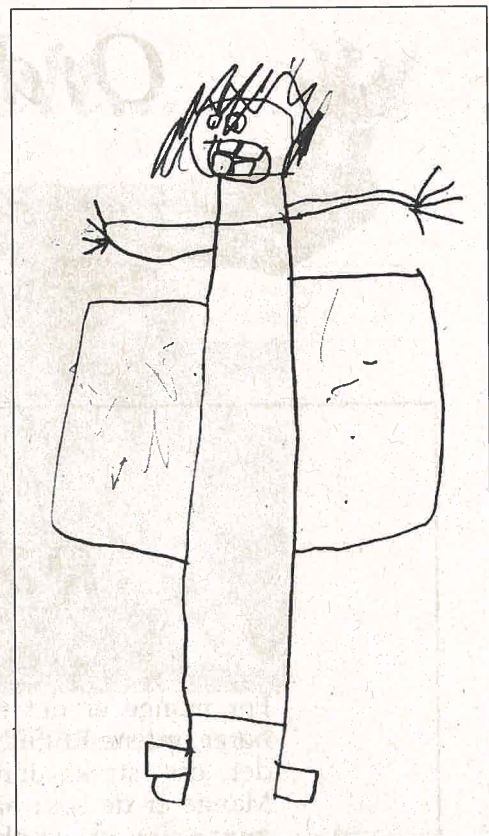
Den som måtte tro at vi i den kristne del av verden har enerett

på Gabriel må herved korrigeres: I følge Koranen - muslimenes hellige bok - skal Muhammed ha mottatt åpenbaringer og være inspirert av ham.

Sigrun Sørensen

Bebudelsen fra ca. 1300, malt av en «Mester fra Köln».

– Jeg tror englene har humor

Jeg sitter på kjøkkenet hos Liv og hører på vakker musikk «Engleskyts» med Anne Lise Berntsen og Nils Henrik Asheim. Det er som det svever engler i rommet.

– Jeg tror at det finnes engler, sier Liv. Hvordan de ser ut, vet jeg ikke, men de skildres jo alltid med vinger. Engler har forskjellig personlighet, og jeg velger å tro at de er snille, ikke kjedelige men med humor. Jeg tror de er forståelsesfulle og ikke fordømmende – kanskje har de vært mennesker selv så de vet hvor vanskelig det kan være. Engler tegnes ofte med store øyne, trutmunn og i barne-skikkelse. Hvorfor blir engler skildret sånn? Det er vel det symbolske med barns uskyld. Da jeg gikk på barneskolen måtte jeg alltid fram til tavla før jul for å tegne

engler for lærer Omdahl. Det ble alltid pene damer med vinger.

Som barn ble jeg også ertet og kalt engelen Gabriel av broren min som visst syntes jeg ble for «snill» av og til – «Kommer ikke vingene snart ut da Liv?»

– Englevakt det er noe godt og trygt som jeg tror på. I aftenbønnen jeg lærte som barn er det også en bønn om englevakt:

*Nu lukker seg mitt øye
Gud Fader i det høye
i varetegt meg tag
fra synd, fra sorg, fra fare
din Engel meg bevare
som ledet har min fot idag.
I Jesu Navn. Amen.*

Mari

Engler – finnes de:

– Englene viser at Gud bryr seg om verden

Englene både i Det gamle og Det nye testamentet blir fremstilt som sendebud fra Gud til menneskene. De viser Guds transcendens og Hans nærvær i verden. Englene viser at Gud bryr seg om verden, både som skaper, som dommer og forløser...

Vi møter englene i kirkerommet

Som keruber med store flammen- de rovfuglvinger fremstilt i gli- trende mosaikker i de store kup- pelkirkene i Roma, Firenze... De har kraft og styrke av overjordisk art. Fra middelalderkirkene kjen- ner vi engler med runde eplekinn, butte kropper, smilende med *barnlige trekk*. Det er de uskyldsre- ne naive gode engler.

Vi husker dem med bare hode og vinger fra glansbildene. Som putties med trompet. Musiser- ende engler finner vi ofte framstilt i kirkekunsten. Engang skal vi alle synge og spille i det himmel- ske kór og orkester. Englene skal være våre veivisere. «*Ingen vinner frem til den evige ro som seg ei veldig fremtrenger, sjelen den må utstå en kamp for den tro hvorav vår salighet henger...*»

Engleskaren rundt Guds tone ønsker oss velkommen. Hvis ikke kommer vi i en annen skare med sorte engler som har vendt seg fra Guds åsyn – de demoniske. Engelen fortalte hyrdene hvor de skulle gå for å finne Jesusbarnet.

Vår tid trenger engler og mysterier

Vi prøver å definere verden viten- skapelig og materialistisk uten at det lykkes. For hvert mysterium vitenskapen finner svar på, duk- ker det opp titalls nye. Vi trenger mysterium, noe å undres over, bli ydmyke og små overfor det som bekrefter det udødelige. Uten mysterier kan vi ikke leve og like- vel vil vi alle mysterier til livs, avsløre og overvinne dem.

Englene er sendebud i den reli- giøse sfære, et sendebud mellom Gud og mennesker. Vi har forbin-

Engel kommer av *angeloi* = sendebud

Tegn.: Valborg Maria Øien

delse med himmelen. Den billed- lige fremstilling av engler bærer preg av tidens gudsoppfatning og av menneskets (vår) oppfatning av oss selv (eget vesen). Vi møter englene i folkekunsten i salmer og eventyr.

Maria bebudelse er en ofte avbildet englebesøk i kunsthistorien. Maria framstilt med en lilje for renhet. Engelen med kerub- vinger og hilsningsord: «Vær hil- set du benådede! Herren er med deg. Velsignet være du blant kvinner!

Engelen som hjelper, vokter og beskytter kjenner vi fra begrepet skytsengel. Forestillingen om at hvert menneske hadde sin engel som vernet og vaktet og beskyttet er gammel. Vi har uttrykket «eng- levakt» på folkemunnet.

«Herre, ta din sterke hånd... bar- net som leker på stranden...».

Vi ber aftenbønn for ungene våre

«Når jeg legger meg til hvile tretten engle om meg står.

Tvende ved min høyre smiler.

*Tvende ved min venstre går.
To på plass ved hodeputen.
To ved foten dessforuten.
To meg dekker,
to meg vekker,
èn meg viser
alle himlens paradiser»*

Henrik Wergeland

«*Fra synd og sorg og fare, din engel meg bevare...*»

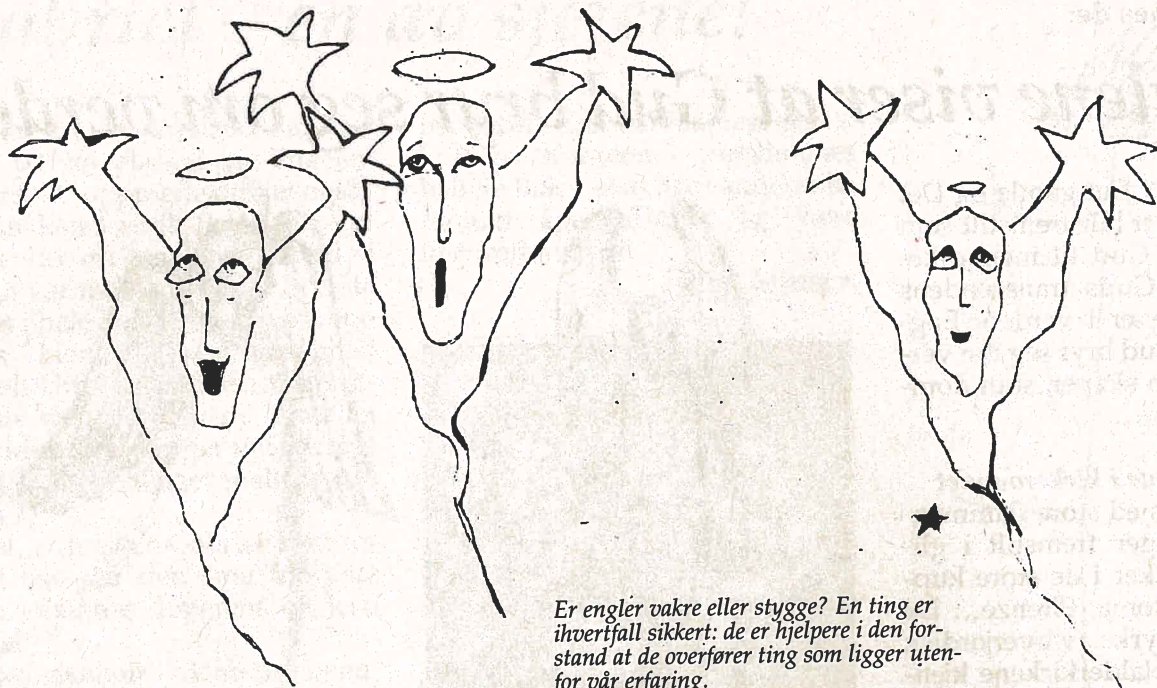
En gang jeg hadde det vanske- lig, nesten ikke til å holde ut, sa min gode venninne: – «så skal jeg be Gud sette dobbelt englevakt rundt huset ditt i natt». Det hjalp.

Engler finnes

Du møter dem i folkekunst, kirke- kunst, salmer og sanger, i Bibelen og i hverdagslivet.

Møter vi et menneske sendt til hjelp når vi er nedfor, i trøbbel, i travel trivialitet, som kommer og sier og gjør noe som virkelig hjel- per deg, sa skal vi si: «Ja, du er en engel sendt meg fra Gud».

Valborg Maria Sirnes

Er engler vakre eller stygge? En ting er ihvertfall sikkert: de er hjelpere i den forstand at de overfører ting som ligger utenfor vår erfaring.

Tegn.: Anne K. Ø. Johnsen

Engle-tanker under stjernehimmelen

Det er førjulstid. Jeg står alene ute i vinterkvelden og undrer meg over stjernehimmelen. Jeg skal skrive noe om engler og har behov for litt ettertanke. Det er ikke bare-bare det – å skrive om engler. Riktignok har jeg malt en god del av dem – noen riktig stygge utgaver, riktignok, men snille og alle hadde de det felles at de var «hjelpere» for menneskene.

Det er vel det engler er, går jeg utifra. Et øyeblikk glemmer jeg englene og blir grepet av stjernehimmelen storhet og prakt. Jeg selv blir ydmyk og liten i dette uendelige, store.

Filosofen Immanuel Kant (1724–1804) var også opptatt av stjernehimmelen. Han skal ha sagt noe slikt som at det var ingen ting som han undret seg mer over enn morallovene inni oss og stjernehimmelen over oss.

En blir litt filosofisk av å betrakte stjernene. Jeg er nok ikke den første som har stått slik, eller den eneste akkurat nå. Hyrdene på marken, tenker jeg, hadde slik utrolig hell at da de kastet et blikk på stjernehimmelen, så de ikke bare stjerner. De så ikke bare en enkel engel heller. De så for sikkerhets skyld en himmelsk hærske med engler som attpåtil lov-

priste Gud og sang: ÆRE VÆRE GUD I DET HØYESTE!

Jeg sukker litt i stillheten: De var heldige, hyrdene. Det er ikke mange forunt å oppleve noe slikt med egne øyne.

Riktignok kan det nok tenkes at luften er stinn av engler både titt og ofte, men det er vel slikt en mer fornemmer enn virkelig ser.

Klaus Rifbjerg skal ha sagt at når «luften er tyk av engler, er det måske tilrådeligst at holde munnen lukket og kun trekke vejret gjennom næsen».

Dante kalte englene «the birds of God!»

Det begynner å bli litt kaldt her ute. Jeg skulle kledd meg bedre! Men så må jeg tenke på Maria. Hun fikk virkelig besøk av en engel – av selveste erkeengelen Gabriel!

Engler er høflige vesener. Gabriel presenterte seg vanligvis slik: «Jeg er Gabriel som står for Guds åsyn!» En grei og klar presentasjon (Lukas 1) synes jeg. Den sier både noe om hvem han er og hva han vanligvis driver med. Til Maria fortsatte han med å si:

«Vær hilset du benådede! Herren er med deg, velsignet er du blant kvinner!

(Annunciato el. bebudelsesscenen).

I Gabriels presentasjon ligger svaret på mitt neste spørsmål: hvor holder englene til? «Jeg er Gabriel som står for Guds åsyn». Ja, så er de vel for det meste hos Gud, tenker jeg videre, – og når de er der så er de i hvert fall trygge. Jeg mener ikke trygg i vanlig forstand, – men trygg på den måten at når de tilhører Gud, så tilhører de den lille, trygge kroken som filosofene i middelalderen puttet ubesvarte trosspørsmål og det som hadde med åpenbarings sannheter i.

I denne lille kroken kan intet bevises, ei heller bestrides.

Det kan ha sine fordeler, tenker jeg i det jeg hutrende skynder med inn i varmen. Det kan være en fordel å ha en slik krok å ty til i hverdagens kav og mas – en liten krok med skatter som bærer i seg åpenbaringsmuligheter. Det gir rom for tro og håp. Da kan liksom alle som vil, gå til den kroken på egne ben og kanskje finne seg en liten engel! Nei, det er ikke dumt å finne seg en engel. For hva uttrykker egentlig englene? Er det ikke dypest sett dette at Gud bryr seg om menneskene da?

Anne K. Ø. Johnsen

Kan det bli julefred i Betlehem?

Betlehem eller Beit Lechem som på hebraisk betyr brødhush, ligger 15 km sør for Jerusalem. Byen er kjent som kong Davids by, men først og fremst som fødebyen til ham som sa: «Jeg er livets brød».

Det er regn og kald vind. Ikke akkurat fristende å dra på utflukt til Betlehem. Men en avtale om å vise byen til en jødisk dame som aldri har vært der, gjør at vi drar likevel. Vi kjører gjennom et kupert landskap med olivenlunder. Siden Betlehem er en del av de områdene som hører til «Vestbredden», passerer vi snart en israelsk sjekkpost. Den ligger ved innkjørselen til byen like før Rakels grav. Så følger tettbebyggelsen med forretninger oppover langs veien. En stor del av Betlehems befolkning er i dag muslimer. Siden det er fredag, muslimenes bønnedag, er derfor mange forretninger stengt. Istedenfor julepynt finner vi arabiske slagord på alle vegger og dører. Et par juletrær i plast og en stjerne formet av lyspærer er alt som minner om jul.

En av de eldste kirker i verden

Vi kommer opp til sentrum og parkerer bilen på en nesten tom parkeringsplass. Men en araber som kjenner oss igjen fra tidligere besøk, kommer straks og sier at plassen er reservert busser. Vi flytter bilen bort til forretningen hans slik at han kan passe på den. I disse tider gjelder det å holde på sine kunder.

Fødselskirken ligger like ved. Ikke akkurat noe prektig skue. Men som en av de eldste kirker i verden, bygd under den første kristne keiser Konstantin på 300-tallet, er den verd et besøk. Kirken bærer preg av forfall og stadig reparasjoner. Den ble restaurert av korsfarerne på 1200-tallet, og på en av søylene i kirken har kong Sigurd Jorsalfare satt sitt merke. For å unngå plyndring og ødeleggelser ble inngangen stadig gjort mindre. Det sies at soldatene til og med red inn i kirken. Nå er åpningen så liten at det er bare små barn som kan gå inn uten å bøye seg.

Duft av røkelse slår imot oss når vi kommer inn i kirken. Nydelig mosaikkmønster under kirkens

golv og veggens murpuss, er et synlig bevis på at kirken har sett bedre dager. Vi går ned i grotten der Jesus ble født. Juletoner lyder mot oss. Pilgrimer bøyer seg ned og kysser stjernen i marmorgolvet. Fløyelstepper og gamle ikoner, delvis ødelagt av sot fra brennende oljelamper, dekker alle vegger. Lite som minner oss om den stallen jeg har i min forestilling.

Figurer i oliventre

Fra den mørke grotten går vi opp i det høye kirketårnet der vi har god utsikt over Betlehem og markene omkring. Det er imponerende å se alle de store kirkeklokkene som snart skal ringe julen inn. Her er det ingen automatisk ringing, men store kraftige tau som binder dem alle sammen. Men denne fredagen er det ingen som kimer for det store under som skjedde dengang. Bare en høy stemme lyder fra minareten på den andre siden av parkeringsplassen.

Vi som er vant til å bli «overfalt» av selgere når vi kommer ut av kirken, møter nesten ingen. Vi ser bare noen få soldater i tilsynelatende fredelig prat med en araber. Det varmer godt med en kopp te i forretningen til vår bilpassasjer og vi plukker ut litt julepynt laget av oliventre. Så drar vi oppover en sidegate til «Melkegrotten», enda en

grotte som ifølge tradisjonen har forbindelse med «Den hellige familie». Gamle ikoner av Jesus og Maria i nydelige perlemorsrammer viser Jesusbarnet som blir ammet av sin mor. I denne sidegaten ligger også et treskjæringsverksted. Eieren vinker oss inn, og vi får se hvor møysommelig det er å lage figurer i oliventre. Han vil også at jeg skal prøve meg. Etter mye strev og god hjelp har jeg skåret min egen lille julepynt, siluetten av Maria, Josef og Jesusbarnet.

Dra før det blir bråk

Når vi kommer ned igjen til bilen, er stemningen forandret. Ordene flommer fremdeles ut av høytaleren på minareten, men nå med en sterkere intensitet. Parkeringsplassen er nesten full av mennesker. Soldatene står med vaktsumme blikk og lurar nok på hva som vil skje. Vår trofaste parkeringsvakt vinker oss bare avgårde. Det er best dere drar før det blir bråk.

Vi ber en stille bønn i det vi forlater Jesu fødeby om at Gud må gjøre et nytt stort under. Englene sang om fred på jorden blant mennesker som har nåde hos Gud. Måtte alle mennesker få del i den nåde Gud gav oss da han sendte sin egen sønn.

Shalom fra Jerusalem
Jenny Müller m/familie

Lysene tennes i fødselskirken.

- Har du en julesang du gjerne spiller?

- Musikken er en livsnødvendighet i jula

Har du en julesang du gjerne spiller? Vi har stilt spørsmålet til personer som steller mye med musikk, er glade i musikk og som også spiller selv. Her får de komme med sine betraktninger - og gode minner, som er viktige og som har preget deres livsløp.

- Det er så mye vakkert!

Bente Enger - leder for Vikersund Juniormusikkorps

Julen er for meg nøye knyttet til spesielle klanger. I lærerkorpsset på Notodden lærerskole spilte både jeg og min mann Ola. 12. desember 1976 holdt vi konsert, sammen med et kor vi kalte «Den store hvite flokk». Stemningen og klangen fra denne konserten gjorde et uutslettelig inntrykk på meg. Siden er det blitt tradisjon i vår familie å spille akkurat denne musikken 12. desember, for da er det garantert at julestemningen kommer.

Familien som består av 4, er glødende opptatt av musikk - og spiller alle, på forskjellige instrumenter.

- Vi synes også det er fornøye- lig å lytte til humoristiske jule- sanger, så Rolf Just Nilsens litt annerledes «Julekveldsvise» vekker stor munterhet hos oss.

Bente forteller at et høydepunkt har hun fra tiden i Modum Kammerkor, hvor koret alltid til slutt på sin julekonsert sang «Deilig er jorden», sammen med publikum - det var en sterk opplevelse og et godt minne. Likeså er den engelske julesangen «How Far Is It to Betlehem» en sang som rører ved hjertets julestemning.

- Jeg har vært med på og opplevd så mye fint gjennom musikken, så jeg skjønner at jeg har

vært privilegert. Musikk er uttrykk for julestemning og preger julehøytiden sterkt. Det er så mye vakkert, så vi må åpne oss og ta i mot, sier Bente.

- Den MÅ være på nynorsk

Knut Johnsen - organist i Heggen og Nykirke, dirigent for Drolsum Musikkorps

Min vakreste julesang er ubetinget «*Det hev ei rosa sprunge*» - men den må være på nynorsk! Knut forteller om sin barndom i malmbyen Narvik hvor han vokste opp med mor og far, og tante Lotte på kvisten - som alltid sørget for vorter og sokker i myke pakker.

Hans barndom var rik på sang og musikk, og selv sang han i Narvik guttekor helt fram til voksen alder. Hans far sang i samme kor. Familien gikk til kirken (som de bodde like ved) hver eneste julaften, hvor koret også sang - for julens musikk og høytid var veldig viktig. Før dette var familien på kirkegården, som lå 3 kvarters gange fra byen, for å tenne lys på gravene.

Et av hans musikalske minner er koralene som Bolagsmusikken spilte fra kirketårnet hver julaften. Veldig levende står også minnet om ottesang kl. 08.00 om morgenen i en svensk sjømannskirke 1. juledag. Knut dirigerte da sitt eget kor, og med kirken opplyst av bare levende lys gjorde det et

dypt inntrykk.

Han forteller om sin egen familie som består av to gutter som også utøver musikk, og en kone som er kunstner. Det er allsidige musikalske minner, og interesser Knut kan fortelle om. Han sier at det finnes veldig mye vakkert, men det er vanskelig å fremheve noe spesielt.

- Musikkens rikdom gir meg mye, og preger mitt daglige liv, sier en engasjert og humoristisk Knut.

- Jeg er et julemenneske

Astrid Åmotsbakken - leder for Stalsberg skolemusikkorps

- «*En rose er utsprunget*» er en julesang jeg fra min barndom husker med glede. Når min far hørte Sølvguttenes sang den, måtte vi alle være stille - det var en høytid som ga varme og samhørighet, og som fortalte oss at nå var julen her. Etter at jeg ble voksen er det spesielt «*Det lyser i stille grender*» som har skilt seg ut, den er jeg særskilt glad i.

Astrid forteller om sin familie, hvor alle 4 er involvert i musikk, utøvende og administrativt. Gleden over dette er samlende og gir noe mer, utover en travel hverdag.

- Musikk hører til i alle livets milepeler og høydepunkter - og sier Astrid, vil blir snillere av det.

Ellers gleder hun seg over forberedelsene til jul - og tar seg tid

sammen med barna.

– Jeg er et julemenneske, sier hun – og musikken er en livsnødvendighet.

– Den gir samme høytidsstemning overalt

Aage Norman Eilertsen – organist i Olavskirken, dirigent for Modum Kammerkor

– Min julemusikk-bakgrunn er kosmopolitisk. Dette preger selvsagt også de følelser som vekkes i meg når jeg hører all verdens julemusikk. Jeg har bodd mange steder rundt om i verden. Spesielt har barndommen vært nokså variert.

Fra hebraisk barnehage i Johannesburg, uniformert latinisert kostskole i London, spansktalende Collegio International i Uruguay, Paraguay og Argentina, søndagsskole-juletreffester på slapsete Jørpeland, dansk folke- og realskole i København før landing på Kristelig gymnasium i Oslo. Alt dette skjedde innen jeg var tyve år. Likeledes har de miljøer jeg har vanket i vært like variert.

Tross at mine foreldre var i Frelsesarmeen – der er det jo som

kjent mye feiende flott musikk – har min hang likevel vært mer mot den klassiske kunstmusikken.

Hele mitt liv har søndagen vært kirkedag, men alltid i «tjeneste» på en eller annen måte. Som 18-åring fikk jeg en spennende jobb i NATO som organist for feltpresten i nordkommandoen. Dette holdt jeg på med i ti år, inntil Ann Helen og jeg flyttet til Modum. Her ble jeg tilbudt stilling som organist først og fremst i Modum prestegjeld, siden har jeg havnet i Olavskirken på Modum Bad.

Selv om jeg få klump i halsen og kjenner lukten av skoldhete røde danske wienerpølser på Vesterbro, av å høre Hermann Rungs toner til «Kimer I klokker» – er det nok den internasjonale *Adeste fideles* jeg har det sterkeste barndomsminnet knyttet til. Det var en tropisk klar vinternatt på et barnehjem i sentral Syd-Amerika. «*Vengamos adoremus il rei senior*». Siden har jeg hørt den – *O come all ye faithful*, sunget over hele verden. Alt fra 1000 sangere på nyttårs-konsert i Ørebro, med stramme NATO-offiserer og personell i prangende uniformer, på basen i Wiesbaden, til 5 sjeler på 1. juledagsmesse i Nykirke i 4 minusgrader inne i kirken(!) – det gir samme høytidsstemning:

Syng, engleskarer, syng med salig jubel!

Å syng, myriader, i himlens slott:

Ære til Gud og fred blant oss på jorden!

Kom tilbe ham, Guds under: Vår Herre Krist!

– Jeg var glad i alle sammen

Ann Helen Eilertsen, organist i Nykirke og Heggen

– Jeg synes det er vanskelig å plukke ut en bestemt julesang som jeg setter særlig pris på. Som liten jente spilte jeg jo bestandig alle sangene på piano der hjemme. Jeg var glad i alle sammen. I dag møter jeg dem igjen delvis via barna som lærer dem på musikkskolen og gjennom «jobben» som organist i Modum

Min mann er dirigent for Modum Kammerkor som hvert år har en fin konsert i Heggen før jul. Her har de tradisjonelt sluttet med et stadig nytt arrangement på *Deilig er jorden*. Siste året feiret koret 10 år. Til den anledningen hadde Aage Norman skrevet sitt eget arrangement til denne. Han tilegnet den sin far som dagen før hadde fått melding om sin dødelige kreftsykdom. Han gikk bort i sommer. Jul er mye glede, men også såre savn som jeg synes kommer godt frem i 2. vers:

*«Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang;
aldri forstummer tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimsgang».*

AnneB

Fra kirkekontoret:

Daglig leder

En menighet er på mange måter å sammenlikne med en bedrift. Menigheten har ansatt personer til å gjøre en jobb. Disse skal "produsere tjenester" for menighetens medlemmer. Menigheten er avhengig av en viss mengde administrasjon for å fungere slik at de ansatte gjør det de skal uten å gå i veien for hverandre. De ansatte har rett til å vente oppfølging og rettledning.

Dette har mange menigheter vært lite flinke til å gi. Et spørsmål har vært: Hvem er det som skal gi oppfølging og veiledning?

Menighetsrådene er arbeidsgiver for alle de ansatte som er kommunalt lønnet. Men for tre likestilte menighetsråd er det vanskelig å løse denne oppgaven. Derfor har menighetsrådene i Modum vedtatt å delegerer til soknepresten oppgaven å være daglig leder for de tilsatte som har menighetsrådet som arbeidsgiver. Denne oppgaven skal da soknepresten utføre på vegne av menighetsrådene.

Fra tidligere er det gitt en tjenesteordning for prester som sier at soknepresten er nærmeste overordnede for andre prester i prestegjeldet. Prosten er sokneprestens nærmeste overordnede.

Kirkevergen er tillagt ansvaret som nærmeste overordnede for kirketjener (heltid) og graver.

Ansvaret for den daglige ledelse er dermed plassert ett sted for de fleste stillinger i menigheten. Nå er oppgaven å utvikle gode ordninger for ledelse.

J.M.

- Da verdens beste ski kom fra Vikersund

Hovde ski = verdens beste ski...

Denne påstanden er riktig om vi går 50-60 år tilbake i tiden. I 1932 i Lake Placid vant Birger Ruud OL-gull på Hovde-ski. Til Ol i 1936, i Garmisch Partenkirchen, kjørte hele alpintroppen på Hovde-ski fra Modum, Vikersund, Tangen! Slå den!

Allerede i 1898 begynte Alfred Hovde med skiproduksjon. I 1936 etablerte Kristian Hovde, Hovde Skifabrikk. Kristian Hovde, «Vikersundbakkens far,» var med i den første komiteen, og «fant» bakken i 1934.

I 1936 hoppet Kristian Hovde på egenproduserte ski i det første Vikersundrennet, og siden var han bakkesjef og pådriver i alle renn fram till 1966.

Arne Hovde, sønn av Kristian, har liggende mye materiell og dokumentasjon som er interessant for oss alle.

Skiverksted og museum

- Jeg har lenge hatt lyst til å få bygget opp et lite skiverksted som kan vise hvordan skiproduksjonen var den gang og å vise hoppSPORTENS utvikling når det gjelder hoppSKI. Foreløpig blir det en museal presentasjon opppe i kongetribunen. Det må baseres på frivillig arbeid og privat initiativ nå i starten. Senere, hvis det blir flere hus nede på sletta, ved Tonrad-huset, kunne vi tenke oss å bygge opp et mini skiverksted.

Arne Kr. Hovde

Som samarbeidspartner og museumskyndig, har Arne fått med seg Håvard Støvern, museumsbestyrer i Sigdal.

Arne Hovde i Holmenkollen 1935, - på Hovdeski.

- Dette med å bygge opp et museum for hoppSPORTEN er interessant for hele regionen. Beliggenheten er prima, hit vil det utvilsomt komme mange etter hvert. Lokalt for Modum er Heggenåsen et godt egnet sted for et bygdetun som kan presentere Modums historie, det er bl. a. så mye industrihistorie som burde vært kjent. Så vidt jeg vet var Hovde Skifabrikk enestående på verdensbasis den gang! Vet du, jeg synes det er så moro å jobbe sammen med så entusiastiske moinger!

En enestående sjanse

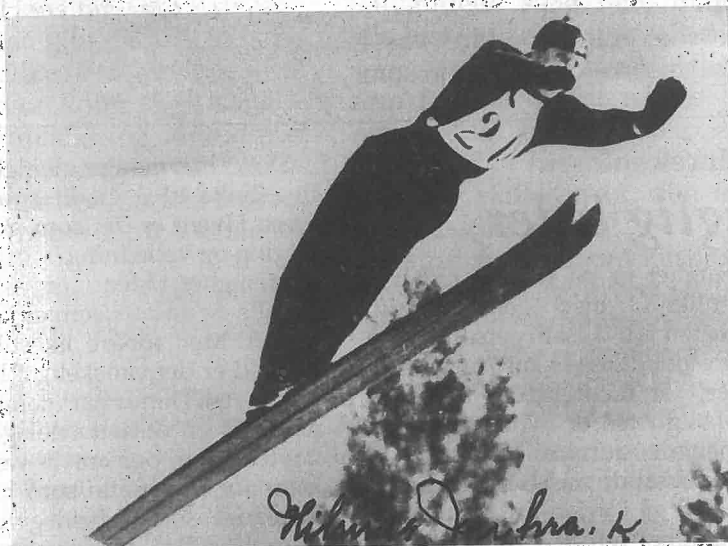
I planleggingskomiteen er også Johan Valstad, fra fotoklubben.

Bergliot Ingesen, og Ingjerd Aasheim fra hoppSENTERET, og John Arne Wendelborg fra historielaget. Forøvrig ønskes flere, ski/historie interesserte personer.

Johan Kaggstad, kultursjef og skipresident for World Cup-95, er også entusiastisk til museumstankene.

- Det er mange sterke ildsjeler som vil gjøre en innsats nå. Kulturetaten har ikke midler til å støtte økonomisk, men vi stiller opp som formidler til rette instans, og vi støtter prosjektet fullt ut. Når politikerne i bygda vår snakker om kulturisme som satsningsområde, har de nå en enestående sjanse til å vise at de mener noe med dette.

Mari

Hilmar Myhra på åpningsrennet i Vikersund-bakken i 1936, - selvsagt på Hovdeski.

Åmot kapell blir Åmot kirke:

– Vi håper på grunnsteinnedleggelse 17. mai til våren!

- Vi håper at forprosjekt og tegninger er ferdige fra arkitektene ca. 15. desember. Da vil folk kunne få greie på hvordan den nye kirka på Åmot blir seende ut, kan Per Ole Buxrud fortelle.

Han er formann i plankomiteen og den uerstattelige krumtapp i det meste som skjer framover nå når det gamle brannskadde kapellet skal bli revet, og det skal bli bygd en kirke på stedet.

For kirke vil de at det skal hete, ikke menighetssenter eller liknende. Kirke er det ordet som er mest inkluderende, sa en av medlemmene i kapellstyret, og Per Ole er enig.

I høst har han sammen med den øvrige plankomite (Odd Hovde, Jon Mamen, Tormod Moviken og Sverre Hunstadbråten) hatt møter med kommunen, med departementets kirkekonsulent og arkitekter, og de har vært på studieturer i Oslo-området og i Østfold for å se på andre nye kirker.

Tre deler rundt et kirkebygg

- Jeg synes kommunen fortjener honnør for samarbeidsvilje og smidighet med arealløsning og bruk. Og så må jeg si at de to arkitektene har imponert både komiteen og kapellstyret med å være enestående til å lytte til våre ønsker, og til å få det hele sammen på tegningene. Det er egentlig utrolig hvor godt det hele har gått i hop.

De foreløpige tegninger kommer fram på bordet, og Per Ole forklarer og peker. Bygget består på en måte av tre deler bygget sammen omkring et kirketorg som også er ment som en eldrekafe. Selve kirkebygget, nærmest ned mot vegen, vil være todelt med en skyvevegg. Først selve kirkerommet med plass til 100 mennesker, og ved siden et forsamlingslokale hvor det kan dekkes på til 90 mennesker. Det blir mulig å åpne opp både mot forsamlingslokalet og kirketorget,

slik at kirken kan romme mer enn 300 mennesker. I underetasjen vil det være rom for ungdomsklubb på den ene sida, og mot sør vil det være rom for de nødvendige kirkegård-funksjoner. Tilknyttet kirketorget vil det også være en avdeling med møterom i ulike størrelser, og en kjøkkenavdeling. Og mot nord vil det bli et eget bygg for Åmot bibliotek. Utvendig vil kirkebygget ha rød teglstein som materiale. Innvendig vil det bli mer varierte materialvalg. Over kirketorget og gangarealene vil det bli mye glass, slik at det vil gi et lyst og vennlig interiør.

Aktivitetene vil blomstre opp

Synd tegningene ikke har kommet så langt at vi kan vise dem i denne omgang. Per Ole er imidlertid fornøyd med framdriften foreløpig, og innrømmer at det gjør det litt lettere at de er en privat stiftelse og ikke en offentlig institusjon. I statuttene for det

gamle Åmot kapell heter det at det "eies av kristenfolket på Åmot". Styret består av to representanter fra menighetsrådet, to fra Indremisjonsforeningen, to fra Misjonssambandsforeningen og en valgt av årsmøtet. Det vil fortsatt være stiftelsen som eier og driver den nye kirken.

Stiftelsen har ca. 6 mill. kr. som grunnkapital fra gamle fonds, gaver og forsikring. Den nye kirka blir nok en del dyrere, og plankomiteen tenker seg ulike måter å samle det inn på. Per Ole er optimist og tror det går.

- Bare tenk på hva en slik ny kirke vil kunne bety både for ungdoms- og eldrearbeid på Åmot. Jeg tror det vil blomstre opp når vi får lokalitetene.

Og går det slik de ønsker, vil Per Ole og hans medarbeidere kunne forestå en grunnsteinnedleggelse for Åmot kirke 17. mai 1995, på årsdagen etter brannen!

b.

- Det er de enkle gleder som er de største

- Vet du hva, en gang hadde jeg en drøm om å bli en sånn som stopper ut dyr. Jeg har alltid vært interessert i naturfag.

Sier Ingerid S. Ravnsborg, og smiler skrått over mot meg. Mager og frodig, tenker jeg. Det er hva hun er, mager og frodig. Utad inngir hun svært så få fruefine fornemmelser av å være den høyt respekterte og anerkjente overlege på Modum Bad hun vitterlig er. Mange har vel sett henne komme kjørende opp Badeveien på sin lille trinnløse Vespa moped ("Kjøpte den hos Haktor på Geithus en gang. Han sa han hadde akkurat en for meg."), med en fryktinngytende hjelm. Eller i den gamle Ladaen, som er så nedklistret snart hinsides siktsikkerhet med merker for de gode saker i hennes liv (Kristelig Folkeparti, Nei til EU, KFUM/KFUK osv osv). Eller på stand for Nei til EU. Nei, Ingerid Ravnsborg er noe for seg selv. Og er seg selv. Mager og frodig.

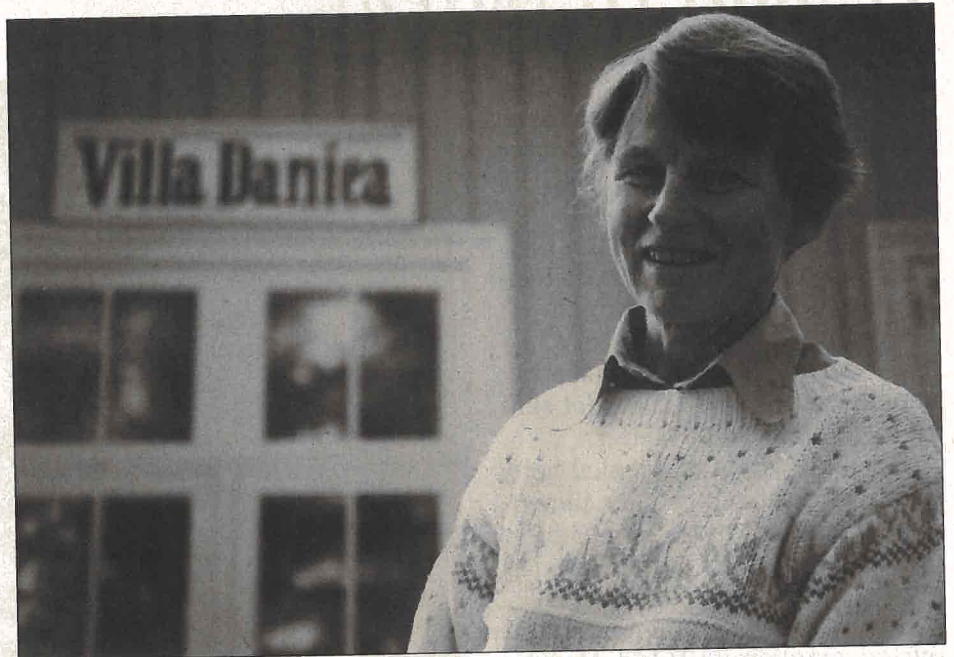

«Jeg gleder meg til å få bedre tid til å være mormor»

Her sitter hun altså, den lille dama, stadig skrått overfor meg, eplemost og småkaker mellom oss på bordet, i stua i huset hun og Rolf Magnus bygde for litt siden på Geithus. Et grått stenk i håret, javel, men allerede 67 nå i desember? Vi må bare tro det. Etterfølgeren hennes på Familieavdelingen på Modum Bad er alt tilsatt, og selv trapper hun gradvis ned ved å fortsette på den nye poliklinikken på Badet i halv stilling.

- Jeg gleder meg til å få bedre tid til å være mormor for barnebarna som nå er mellom 2 og 9 år. I den alderen er det ikke så galt med en mormor. Og så skal det bli godt å få litt bedre tid til hagen. Ja, i det hele tatt få være litt friere.

Ingerid er en av de sjeldne blomster i Guds hage, sier kollegaer. Hun fortjener omtale. Skriv om arbeidskapasiteten hennes, med en behandlingsbyrde omtrent like stor som de andre ansatte, og i tillegg alt det administrative som overlege. Skriv om Ingerid som et vegskilt i verdivalg-vegkryssene. Som står rakt midt i mot bruk og kast og moteretninger, og tør leve det hun tror på. Skriv om legen Ingerid som alltid har satt pasienten i fokus, og praktisert en forbilledlig tjenerrolle. Skriv om den tilstundende pensjonist som er like ung i sinn og sjel, like spontan og skapende i sin livslyst.

Og jeg sitter i sofaen hennes og senser bakom hennes upretensjøsse, uanseelige ytre den indre autoriteten hennes, den rolige integriteten, det lekne glimtet i øyet og den romslige respekten. Det gode mennesket fra Drammen.

For det var der det begynte. Begge hennes foreldre var av solide handelsfamilier fra Drammen. Ingerid vokste opp på Bragernes, nær der sykehuset er i dag. Hun

begynte på Bragernes skole som 5 åring. Lærerinna som hadde innskrivninga, gjorde en liten regneteknisk kortslutning på alderen, og slapp henne inn da. Men Ingerid hang med opp gjennom, lita og kvikk, og godt ett år yngre enn de andre.

- Jeg var nok ei guttejente på mange måter, spilte mye fotball på løkka og sånn. Jeg vokste jo opp med to brødre.

«Jeg har fortsatt premien fra et skytterstevne jeg var med på»

Realskole og gymnas ble gjennomført på Latinskolen fra 1940 til 1945. Skolen var konfiskert, så de holdt til på tapetlagre og overalt. Våren 1945 ble det ikke noe eksamen, så de ble skrevet ut med standpunkt karakterer. Ingerid hadde latinlinja, men hadde lyst til å bli lege, noe som etter 1945 krevde reallinje. En alvorlig akeulykke den påfølgende vinteren holdt henne et halvt år på sykehus, men det minsket ikke motivasjonen til legestudiet. Så hun fikk tatt realfagene som privatist,

og var i gang med medisinerstudiet i Oslo i 1947. 6 år seinere var hun ferdig, og etter litt allmennpraksis havnet hun på Vardø sykehus ett år.

- Jeg hadde mest kontakt med noen diakonisser, riktig festlige jenter var de, og så offiserer på Vardøhus og noen Frelsesarmefolk. Det ble både juksafiske og konkurranseskyting. Jeg fikk låne overlegens Kragh-Jørgensen. Fortsatt har jeg premien fra et skytterstevne jeg var med på!

Sørpå igjen ble det spesialisering i psykiatri, først Dikemark, og så forskjellige steder i Oslo.

- Ville du begynt på det samme hvis du hadde valgt om igjen i dag?

- Nei, da ville jeg nok valgt noe annet, for nå har jeg jo gjort dette. (Hun ler.)

- Hva da, for eksempel?

- Jeg har alltid vært interessert i naturfag. En gang hadde jeg en drøm om å stoppe ut dyr.

«Familieavdelingen fremstår i dag som et enestående tilbud internasjonalt»

I 1955 ble hun gift med Rolf Magnus. De to jentene deres ble født i 1961 og 1964. I 1963 kom de til Modum Bad. Ikke noe unaturlig valg: Rolf Magnus var jo fra Modum, og Ingerid kjente Gordon Johnsen. Etter hvert ble hun aktiv i Familieavdelingen som startet i 1968/69, et pionertiltak den gang. Fra 1976 har hun vært overlege der.

- Vi hadde undersøkelser om hvordan barn tok skade av foreldrenes problemer, og ønsket å få til helhetlige tilbud. Vi må ha lov til å si at Familieavdelingen i dag framstår som et enestående tilbud internasjonalt sett. Familier kan få være her i 2-3 måneder og få hjelp.

- Modum Bad er en privat, kristen institusjon. Betyr det noe for deg?

- Badet er en privat stiftelse, men med nært samarbeid med Buskerud fylkeskommune. Utgangspunktet til Gordon Johnsen var at han så behovet for en

respektfull og faglig god behandling for mennesker med nervøse lidelser, og at dette var et viktig anliggende for en kristen institusjon. Og kanskje særlig gjaldt dette i forhold til religiøse problemer, som ofte har blitt stemoderlig behandlet på mange psykiatriske institusjoner.

«Du veit, under krigen ble det jo ikke så mye fest og surr»

- Ditt eget forhold til tro?

- Jeg husker jeg som ung hadde problemer med de som var blitt frelst en bestemt dag. For meg har det nok vært en gradvis utvikling. Jeg kom tidlig med i det kristelige skolelaget og som speider. Og du veit, under krigen ble det jo ikke så mye fest og surr, med blindingsgardiner og portforbud og det hele. Men vi fikk et godt og trygt vennemiljø.

- Du har vært aktiv utenom jobben her i bygda også?

- Ikke så mye til å begynne med, da var det bare jobb og familie. Men da yngstejenta var 16, sa hun at vi har skjont at du har gjort det, muttern, men nå er ikke det nødvendig lenger. Og da åkte jeg rett inn i formannskapet.

I kommunestyret sitter hun fortsatt for Kr.F. i 3. eller 4. perioden, hun er ikke helt sikker i farten. Er

leder i Modum Kr.F. Og formann i dyrevernemnda.

- Jeg ville nok heller vært i vilt-nemnda, men du veit, der er det ikke så lett for kvinnfolk å komme inn.

Ingerid Ravensborg og dyr er et kapittel for seg. Alt i løpet av krigen opparbeidet hun seg atskillig kanin-kompetanse. Da hun fikk unger som maste på hund, svarte hun: alt annet enn hund. Og det må det jamen ha vært i det ravnsborgske hjem, fra fugl og marsvin og hamstre til skilpadder. Og kaniner i alle varianter. Nå bebuder hun en kaninpause, - de binder den tilstundende pensjonist litt vel mye.

Og hester, ikke å forglemme. Ingerid var sentral i oppstart og drift i mange år når det gjaldt ridning for pasienter på Modum Bad. Hun skulle ønske de kunne satse mer på det enn de greier i dag.

Dyra i Ingerids liv er opphav til atskillige anekdoter om henne. Som den fra hennes 50 årsdag da hun plasserte husets skilpadde med et salatblad midt oppå festbordet blant kniplinger og porselelen, - den skulle jo også få være med på festen. Eller når hun på veg til Kr.F.-møter bragte med seg kaniner som skulle parres et sted underveis, alltid en stor opplevelse for medpolitikere som satt på med henne. Eller på Kr.F.-stand på Vikersund med medbragte

Forts. s. 14

kaniner, ("For Kr.F., kaniner, myke verdier og ressursutnyttelse").

Denne hennes indre frihet til å heve seg over snevre konvensjoner, gjør henne til en original i beste forstand. Og har inspirert hennes venner til å la færre ting bli pinlig i deres liv.

- Fra dyr til natur, - du er opptatt av økologi?

- For noen år siden var jeg med i bevegelsen "Samling om skaperverket". En gang ble jeg med på en seiltur langs kysten i en gammel fembøring. Vi var 12 mennesker sammen som ikke kjente hverandre. En fabelaktig opplevelse. Økologi er veldig viktig for meg. Vi driver rovdrift i dag på framtida vår med et overflodsamfunn som er en skam. Det er et nederlag for vestlig tenkning at

vi ikke har fått til det å rydde opp i økonomien vår.

«Folk greier ikke å glede seg lenger over å plukke blåbær i gamle turnsko»

Og Ingerid Ravensborg er en av de få som langt på veg greier å leve som hun tenker. Uten å bli moralistisk. Igjen slår det meg hvordan hun greier å kombinere det å ha beina på jorda med det å ha verdiene for øye, og ha gleden med seg i det. Hun holder et inspirert miniforedrag for meg om det å kunne få noe ut av fritida uten å dra med seg dyre kapitalinvesteringer, som igjen skaper mer problemer enn gleder. Dyrteking krever både brukstid og ved-

likeholdstid. Folk greier ikke å glede seg lenger over å plukke blåbær i gamle turnsko.

Men hva gjør Ingerid Ravensborg glad? Det blir en liten pause, før det kommer, først litt langsomt og nølende, og etter hvert med en sterkere indre glød:

- Når en blir eldre, er de enkle gleder de største. Det å bli frisk igjen etter å ha vært syk. Eller bare å ligge i graset og se opp mot skyene. Ellers er jeg veldig glad i å svømme. Rolf Magnus påstår jeg må ha vært sel i min forrige tilværelse. Tenk det å kunne svømme ute på et stort vann om ettermiddagen, midt i stripen fra ei sol som er på veg ned! Kan det tenkes noe større?

berger

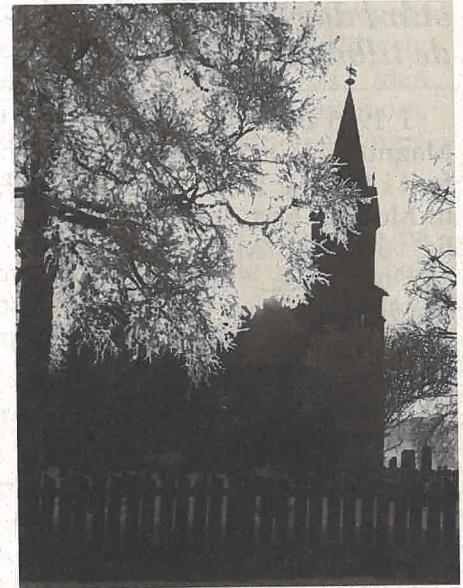
Snarum kirke 125 år

Søndag 13 november var det feiring på Snarum. Anledningen var at Snarum kirke har stått i 125 år. Snaringene er glade i kirken sin. Snarum kirke er en vakker kirke bygget av teglstein i nygotisk stil. Arkitekt for kirken var G.A.Bull. Han var arkitekt ved jernbanen, og han tegnet alle stasjonsbygningene langs Randsfjordbanen. Han var for øvrig bror til musikeren Ole Bull. Tegningene forelå alt i 1865, men det var først i oktober 1869 kirken kunne innvies. Snarum har vært kirkested siden middelalderen. Den første kirken vi kjenner til, var en liten stavkirke. I 1663 ble denne kirken utvi-

det til korskirke. Omkring år 1700 var det store ombygginger ved alle Modums kirker. På Snarum ble stavkirken revet ned og en ny tømmerkirke ble reist og innviet i 1702. Denne kirken er kjent fra tegninger, både innvendig og utvendig. Tømmerkirken sto på den andre siden av veien, omtrent der hvor gravkapellet nå står. Den ble ikke revet før etter 1870.

Til hundreårsjubileet fikk Snarum kirke et tilbygg som rommer dåpssakristi og toaletter. Tilbygget står i stil med resten av bygget og gir gode arbeidsmuligheter for prest og menighet.

J.M.

Midt i hverdagen

Håvard Altern
Øst-Modum

Begynn med ungene!

Et politisk høydepunkt ligger bak oss. En intens debatt om hva slags samfunn vil ha og hvordan vi best skal få det til, er slutt. Hovedspørsmålet fikk sin avklaring, men dermed er det ikke like klart hvor vi går. Det er tid for ettertanke.

Et mentalt vendepunkt ligger foran oss. Vintersolverv, julehelg og nyttår. Det er også en tid for ettertanke.

Jeg har tilbrakt noen dager av denne ettertankens tid på et seminar om miljøeffektiv teknologi. Det var en virkelig stimulerende opplevelse, noe ikke minst arrangørteamet bar bud om: Det besto av ingeniørenes to fagforbund (NIF og NITO), sammen med Naturvernforbundet og Miljøheimevernet.

Seminarets temaer var utpreget hverdagslige saker som husbygging, avfallshandtering og transport. Perspektivet gikk langt ut over dagen idag. Innledere og deltakere var opptatt av å få til endringer i vårt livsmønster som er vel så revolusjonerende som de dramatiske omstillingene hittil i vårt århundre.

Fra Tekniska Högskolan i Luleå kom professor Nils Tiberg med et

foredrag om hvordan han underviser framtidens ingeniører om «kretsløpsteknologi». Mye forurensning, energi- og ressursknapphet kan unngås om man klarer å etterligne naturens store og små kretsløp i større grad, i stedet for å satse som hittil på produksjons- og forbrukskjeder som begynner i en gruve eller et borehull, og ender på en skrap-haug.

Det mest interessante i Tibergs foredrag var det han fortalte om sin hjemby Borlänge i Dalarna. Den kommunen har fått en miljøpris, bl.a. for sin spesielle strategi for miljøinformasjon. Barnehagene i Borlänge spiller nøkkelrollen i en sterk satsing på kretsløps-tankegang, avfallsminimering og omlegging av landbruket i økologisk retning. Ideen er at kommunens aller mest våkne og mottakelige innbyggere, nemlig småbarna, skal få viktig informasjon først, og at foreldre, søsken og andre slektninger så skal bli engasjert av samme sak i neste omgang, via barnehageungene.

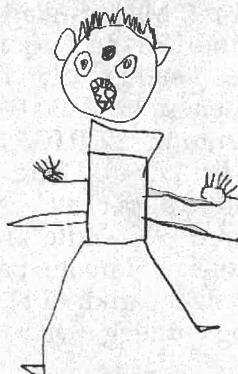
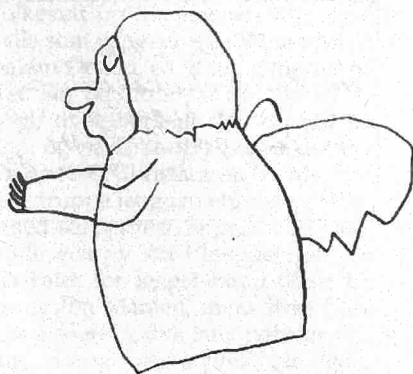
Derfor har miljømyndighetene i Borlänge som første av mange tiltak satset på kompostbinger og hagebruk i barnehagene, kombi-

nert med opplæring av personalet. Ungene får oppleve hvordan avfall blir til næring, og lager miljøteater for foreldrene sine, med servering av økologiske grønnsaker attåt.

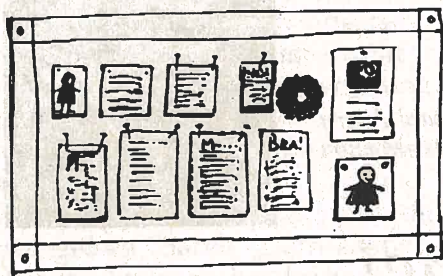
Virkningene er påtakelige: Det går raskt framover både med kil-desortering av søpla og med etter-spørselelsen etter økologiske landbruksprodukter i distriktet. – Nå kommer snart barnehagetantene til å klatre på taket, sa professor Tiberg på seminaret. Nå er det nemlig solfangere til miljøvennlig vannoppvarming som står på programmet i Borlänge.

Også i Modum har vi førskolelærere som ikke bare har omsorg for barna sine midt i hverdagen idag, men som dessuten tar ansvar for å gi de aller yngste en bevissthet om forhold som kan bli helt avgjørende for et sunt livsmiljø i framtida. Det bør de fortsette med! Inngrodde vaner, holdninger og forbruksmønstre er ikke lette å endre for noen, men selv de mest motstandsdyktige blant oss lar seg bevege av det som egne barn og barnebarn opplever som livsviktig.

Håvard Altern

Oppslagstavla

Er det vanskelig å treffe presten?

Sokneprest Mamen har personsøker, nr 96 50 71 40.

Kallskap. Sund har mobiltelefon nr 94 32 65 35.

Res.kap. Moviken er lettest å treffe på sin hjemmetelefon 32 78 23 50.

Juletoner i mørketid

Modum kammerkor har gleden av å innby alle som er glad i god sang og musikk, til sin årlige julekonsert i Heggen kirke, søndag 18. desember kl. 18.30.

Koret har i år solister fra egne rekker, som vi gleder oss til å vise fram – samt dyktige musikere utenfra. Vi ønsker varmt velkommen til alle som vil ha en oase til stillhet og høytid, i en stresset førjulstid. Konserten er gratis, men koret håper på en frivillig gav til korets drift.

AnneB

20. dag jul – 13. jan. 1995

Hvorfor husker vi den?

Kl. 18.00 ønsker Enger Misjonsforening VELKOMMEN til sin årvisse JULEFEST! Vi ville så gjerne se hver eneste leser som gjest. Julens gleder og gaver der blir servert. Elsa Hanche og Sverre Therkelsen har garantert at ingen «tomhendte» hjem igjen går. Modumheimen er møtstedet i år.

Soknediakon

Søkeren til soknediakonstillingen som ble omtalt i forrige nummer av bladet, har trukket søknaden. Stillingen er derfor lyst ut på nytt med søknadsfrist 5 desember.

Orgel i Rud kapell

Orgelet kom på plass til gudstjenesten Allehelgensdag.

Det er bygget av Norsk orgel og harmoniumfabrikk i Snertingdal. Representanter for fabrikk og for kommune og menighet var til stede ved innvielsen. Det er en stor glede at Rud kapell har fått en god og forhåpentligvis varig løsning på denne saken.

Vi minner om at en del av kjøpesummen må samles inn i menigheten. De som vil gi et beløp, kan bruke kontonr 2270.53.48883.

Døvegudstjeneste

Det arbeides for å få til døvegudstjeneste på Vikersund menighetssenter i vår-halvåret. Kanskje blir det den 12 februar.

Felles gudstjeneste i Heggen kirke

Det blir felles gudstjeneste for Modums menigheter sammen med prestene og menigheten ved Olavskirken søndag 5 februar. Ved gudstjenesten blir det tatt opp offer til Sjelesorginstituttet.

Stor jubileumskonsert i Snarum kirke

Markeringen av Snarum kirkes 125-årsjubileum fortsetter inn i det nye året med en storstilt jubileumskonsert i kirken den 26. mars. Vi har fått med oss mange gode og solide musikk-krefter denne gangen, bl.a. operasangeren Torbjørn Lindhjem, Sigdal musikk-korps og Modum kammerkor. Se nærmere omtale senere.

Døveprosjektet i Modum

Det meldes fra Prosjektgruppen for døvearbeidet på Madagaskar at det på Misjons-gladdagen i Vikersund 17.9. og misjons-gudstjenesten søndag 18.9. kom inn tilsammen ca. kr. 10.000.

På konto nr. 2270.03.21480 står det nå kr. 17.640. Dette er kommet inn i løpet av siste året. Sommeren -93 sendte vi gave til døveskolen i Tamate på ca. kr. 4000. Pengene gikk til IKO-materiell og utlegg ved skolens

åpningsseremoni.

Vi takker alle som hittil har støttet dette prosjektet, som alle de tre menighetene i Modum har ansvar for.

Britt Dahl

Fastegudstjeneste

Fastetiden begynner på Askeonsdag. Kommende år faller Askeonsdag på 1 mars. Det planlegges gudstjeneste på Vikersund menighetssenteret denne kvelden.

Hele menigheten synger

Blir på Snarum 5. februar på kvelden. Dette er et tradisjonelt arrangement hvor vi både skal høre en del sang og musikk og ikke minst synge en del selv. I år har vi fått med oss Con Briokoret fra Krødsherad med sin dirigent Stein Sødal. Det vil også bli en andakt ved kallskapellan Sund.

Modum Diakoniat

holder årsmøte på Vaaraan ons. 1. februar.

70-årsjubileum på Vaaraan

Vaaraan på Geithus runder år. Og det vil behørig bli feiret onsdag 28. desember kl. 18.30 med en stor jubileums- og juletefest. Det vil bli deltakere fra Da Capo, og Pål Sandnes vil komme fra kretsen. Arrangørene vil heller ikke utelukke muligheten for å kunne gi en jubileumsgave for de som ønsker.

Barnejuletefest på Vaaraan

Dagen etter jubileumsfesten på Vaaraan, torsdag 29. desember, skal barna få slippe skikkelig til. Da blir det barnejuletefest på Vaaraan kl. 18.00.

Hjertelig takk
for et årskonfirmantmøte på
Snarum for hyggelig hilsm
til deres gamle prest
Lars Sverre Flov-

Vikersunds gater var preget av latter og stemning da misjonsgladdagen gikk av stabelen lørdag 17. september. I spissen sto Modummenighetenes prosjektkomite for arbeidet blant døve på Madagaskar. Atskillige tok turen innom de ulike aktivitetene som med sin originalitet ble god markedsføring for alle de ulike foreningene som komiteen hadde klart å trekke inn i arrangementet, men det synlige resultatet ble en bra sum klingende mynt øremerket for døveskolen i Tamatave.

Aldri tidligere har et lignende arrangement funnet sted i Vikersunds gater, og neppe innen misjonsarbeidet heller, påpekte distriktssekretær for NMS Ludvig Munkejord som høytidelig åpnet Gladdagen. Fra Menighetssenteret rung- et spreke rytmer av gospel, marsjer og Abba's siste innspilling ut, og flokken av forbigående inneholdt både begeistrede og forskrekkede tilskuere som bivånet gassisk dans til folkloristiske toner. Snart var Gunnar Hellerud på plass ved mikrofonen, og ikledd i tropehjelm og gullgraverkostyme holdt han en glimrende reklame for å lokke noen inn på en aldri så liten hørselmåling.

Testet ørene

I menighetssenterets stilleste rom var tidligere helsesøster Elisabeth Westerdal på plass for å teste ørene for en nett sum og kunne felle dommen at noen hørte mer enn de skulle. Andre som ikke hadde sin dag, måtte legge turen om Jeanne Mehlum, Siw Martinsen og Brit Mamen som aldri tidligere hadde undervist i tegnspråk på fortauet. For de ekstra nysjerrige som ville følge med i naboens sladder, kunne Britt Dahl tilby å låne bort høreapparatet for en billig penge.

Spåkone og skopuss

- Denne jobben tok jeg, for det var ingen andre som ville dumme seg ut, sier Solveig Nordset. Ikledd sin fars diplomatdress og flosshatt plasserte hun frivillige elegant på en barnestol og startet skopussen i stil la «sko Blakken». Når fottøyet var blitt blankt, sto Trude Buxrud klar som spåkone. Selv om kostymet lett kunne minne om et spøkelse, hadde «Klara Klok» mange råd å gi på de merkeligste spørsmål. Krystallkula hadde hun lagt igjen hjemme og mediet var heller sunt folkevett og et varmt hjerte, fastslo hun.

Fysisk fostring

Mye folkevett og intelligens måtte også til for alle som våget et slag Master Mind mot Joakim Ørstad, en virkelig mester på området. For de fleste var det likevel de idrettslige øvelsene som ble en test av spensten, og på Grandplassen målte Per Bråthen og Kjell Christiansen fra Modum Friidrettsgruppe lengden etter at geistligheten med sokneprest, kapellan og kateket hadde vist ny stil i lengdehopp. To flotte pokaler for lengst hopp tilfalt Eli Gutuen og Jon Mamen, mens Britt Dahl og Svein Pedersen fikk sine pokaler ved trekning. Gang på stylder ble godt

Sprelsk misjons-gladdag!

demonstrert av ekspertene Arne Oddvar Fidjestøl og Rolf Magnus Ravnsborg, og deres opptegnede løype med utallige overraskelser, ga maksimal utfordring for balansen. Seieren tilfalt Torgeir Andersen med 70 poeng, godt etterfulgt av Pia Thon Korsgård med 61 og Johan Solberg med 60 poeng.

Klovner og gassere

Det var ikke lett å få ha pengene i fred når de mange utstafferte klovner og torgkoner i gassiske klær fristet lykken med loddsalg. De ivrige selgerne møtte opp enten du var på gata, i butikkene eller fant vegen innom på menighetssenteret. For de som ønsket å passere alle fristelsene i full fart kunne speiderne tilby en tur enten med gassisk push-push eller enhjuls-sykkel.

Øg dersom du ikke var motstander av

hvalfangst, kunne det bli premier til alle som traff ballong-hvalen med gaffel.

Til tross for tidvise angrep av vind og regndråper, kunne også dette vise at værgudene hadde vært med planleggingen av Gladdagen. For inne på menighetssenteret ville flittige og ivrige representanter fra Modums mange misjonsforeninger tjene penger på salg av kaffe og vaffer, og flokken med kalde og våte mennesker kunne få opp varmen ved å bruke snakketøyet. De mest forfrosne kunne derimot tines opp ved å delta i gassisk dans, og komiteens kasserere ble varme av å telle opp summen på kroner 7465,- etter et vellykket arrangement. Et beløp som skal komme vel til gode for den nystartede døveskolen på Tamatave på Madagaskar.

Eli Bondlid Sund

Sportskommentator-gudstjeneste i Heggen:

Vil du ha utbytte av gudstjenesten, må du kjenne til «reglene»

Vår mann i Heggen kirke: Helge Øien

Å se på en fotballkamp ville ikke vært så gøy hvis du ikke kunne reglene. Det samme gjelder for en gudstjeneste. Hvis du ikke vet hva som foregår i en gudstjeneste og hvorfor, ville du antakelig synes det var kjedelig. Er det dette som gjør at mange ungdommer ikke går i kirken, fordi de synes det er kjedelig?

Dette utsagnet var noe av utgangspunktet for sportskommentator-gudstjenesten i Heggen kirke under Ten-Sing Festivalen som Heggen Gospel arrangerte fra 28.10 til 30.10.

På en provisorisk kommentatorboks sentralt plassert i kirken sitter Kjetil Ruud og Elling Eriksen som skal fungere som kommentatorer under gudstjenesten.

Det hele begynner med at kommentatorene gir oss en kort innfø-

ring i «reglene», før gudstjenesten begynner. Etter hver del bryter de av og kommer med sine spørsmål, tanker og forklaringer til de forskjellige delene.

Vi kommer til prekenen, og kommentatorene poengterer at prekenen ikke er et slags hovednummer for presten, men bare en av 22 deler i en Høymesse. Allikevel ble prekenen et slags hovednummer denne kvelden. I kjent Jan Pande Rolfsen stil begynner Torstein Moviken sin preken, til stor begeistring for alle ungdommene i kirken. Han klarte faktisk det mesterstykket å få rundt 200 ungdommer i sin «verste» alder til å følge med.

Etterhvert drar gudstjenesten seg mot slutten, men etter det ordinære programmet kommer Kjetil Ruud rundt med mikrofo-

nen og finner forskjellige intervjuobjekter i salen. Først ute er Torstein Moviken som også tidligere har måttet svare på diverste spørsmål fra kommentatorene, så snart han er ferdig er det noen av de «sivile» tilhørerne som får en sjanse til å si sin mening. Alle sier de er positivt overrasket over denne litt spesielle formen for gudstjeneste, om dette bare var fordi de hadde lyskasterne på seg og mikrofonskrekke skal være uvisst, men de virket i alle fall oppriktige.

Så gjenstår det bare å se om ungdommen har fått noen bedre innsikt i hvordan en gudstjeneste er bygd opp, og om det vil gi dem større utbytte av et kirkebesøk. Svaret vil vi få se de følgende søndagene ...

Helge Øien

Nye kirketekstiler i Nykirke

Da Søndre Modum Sykepleieforening opphørte, ble det gitt en pengegave til Nykirke og Heggen menigheter. Gaven var øremerket «utsmykning av kirken.» Nykirke ønsket å kjøpe messehakel i den liturgiske farge grønn. Tekstilkunsteren Saave Skaar, bosatt på Hole i Ringerike, ble kontaktet og ny messehakel ble tatt i bruk 26/6 i år. Senere fikk Nykirke et prekestolklede i grønt og 27. november, 1. søndag i adv., ble det lilla prekestolkledet tatt i bruk.

Bildet er fra juni i år, da messehakelen ble «innviet.»

f.h. tekstilkunstneren Saave Skaar, res. kap. Tormod Moviken og Hans Wold, som restaurerte kirken til 125 års jubileet i 1977.

Fra Ten-Sing Festivalen 28.–30. oktober:

En liten fotokavalkade fra Kulturhuset

Stor aktivitet både på og bak scenen:

Men mat måtte også til:

<p>PETTER BRASTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62</p>	<p><i>Si det med</i> Blomster <i>Vikersund Blomster</i> 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20</p>	<p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>
<p> Mesterhus Modum A/S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 80 00 · Fax 32 78 83 50</p>	<p>Modum Regnskapskontor Postboks 72 · 3371 Vikersund Telefon 32 78 72 11</p>	<p> KNIVE OLJE & PARAFIN AS Vikersund Tlf.: 32 78 71 58</p>
<p> VIKERSUND VAREHUS</p>	<p> STUDIO NORWAY FRISØR ENESTE FRISØR I VIKERSUND MED HÅRLASER TLF.: 32 78 88 88</p>	<p><i>stor Motø</i> WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF. 32 78 70 23</p>
<p> Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>	<p>FORENINGScenteret Vi kan premier NORGE 3370 Vikersund Tlf. 32 78 77 48</p>	<p>MONETT 3370 Vikersund · Tlf. 03 78 78 85 Ung og voksen dame</p>
<p><i>DROP IN</i> Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02</p>	<p>Brødr. Løver </p>	<p><i>Vikersund</i> ELEKTRO % 32 78 74 14</p>
<p>De beste pølsene får du hos <i>E. Hennie's</i> KIOSK Vikersundgata</p>	<p>Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>	<p>T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND - Tlf. 32 78 81 81</p>
<p>Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99</p>	<p><i>Asheim Bakeri</i> 3370 Vikersund Tlf. 32 78 42 22</p>	<p><i>Vikersund</i> FORBRUKSFORENING</p>
<p>MODUM KOMMUNE</p>	<p>Modum Bads Nervesankatorium 3370 Vikersund</p>	<p>JOSEF ANDREASSENS eftf. Kioskvarer & Blomster Tlf. 32 78 02 77 · Geithus</p>
<p>ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00</p>	<p>ÅMOT INSTALLASJON AS Tlf. 32 78 47 55 - Åmot</p>	<p>GRAVMONUMENTER Inskripsjoner ordnes · Olav Halvorsen tlf. 32 78 74 27</p>
<p>Frydenberg Rekonvalesenthjem Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>	<p>MODUM BEGRAVELSESBYRÅ VIKERSUND · Tlf. 32 78 25 86</p>	<p>Modum Samvirkelag 3360 Geithus</p>
<p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43</p>	<p> BYGDEPOSTEN Vikersund · Tlf. 32 78 71 11</p>	<p><i>Toves Parfymeri og Bijouteri</i> Vikersund</p>
<p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot</p>	<p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>	<p> DT·BB Drammens Eldre- og Pensjonistklub</p>
<p>Tlf. 32 78 70 35 VIKERSUND APOTEK</p>	<p>A.s Modumsrutene Øyaveien · 3370 Vikersund · Tlf. 32 78 74 08 Rute- og turkjøring!</p>	<p> RADIO MODUM FM 106.3 FM 104.3 - FM 107.3 Tlf. 32 78 09 00 3360 GEITHUS</p>
<p>Gullsmed <i>Siv Asbjørnsen</i> Strandgaten, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 57 36</p>	<p> Vikersund RAMMEVERKSTED 32 78 82 52</p>	<p> MODUM MARKISESERVICE 3370 VIKERSUND TLF.: 32 78 80 79</p>
<p>JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07 · Geithus</p>	<p>INTEROPTIK Optiker Wæggersen 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 88 99</p>	<p>Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND - TLF.: 78 72 70</p>
<p>RIMI</p>	<p>Frøyshov bok og papir Vikersund</p>	<p>Åmot Forbruksforening Åmot · Tlf. 32 78 43 20</p>
<p>Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse GJENSIDIGE forsikring</p>	<p> Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77</p>	
<p> BENT STRÆDE AS Aut. rørlegger Sanitær-, varme- og oljefyringsanlegg 3370 Vikersund Telefon 32 78 75 03</p>	<p> NYGÅRD SPORT 3340 Åmot tlf. 32 78 41 18 </p>	<p>FOTO OG FRIMERKER A.S Tlf. 32 78 56 53 Åmotsentret</p>

Nye toner fra orgelgalleriet

I løpet av våren og sommeren har mange hørt nye og betegnende toner fra orgelgalleriet i Heggen kirke og Nykirke.

Tradisjonsrike, kjære salmer har fått en vakrere og mer spennende "innpakning," med toner fra orgel og altsaxofon. Toner som har stemt sinn og tanke til ekstra høytid og takk. Noen har spesielt merket seg de fine postludier – og undret over hva som lå bak. Det gjorde menighetsbladets skribent også. Derfor gikk vi på oppdagelsesferd, og fant to engasjerte og entusiastiske personer – organist Ann Helen Eilertsen og musiker på altsaxofon Ola Enger – som har musikk som sin felles store glede og hobby.

Vi møttes i Modum Kulturhus en sen torsdagskveld, for å få høre litt nærmere om hvordan deres samarbeid har oppstått.

Ann Helen er deltidsansatt som organist i Heggen og Nykirke, og spiller alle søndager og helligdager. Ola er hobbymusiker.

– Det var Ann Helen som tok kontakt med meg, og spurte om jeg ville spille saxofon til salmene av og til, sier Ola.

– Jeg ville ha mer liv inn i salmesangene, og ønsket å tilføre noe nytt. Etter å ha hørt Ola spille på julekonserten til Juniormusikken, fikk jeg ideen, og spurte han, for-

teller Ann Helen.

– *Musikk er en stor del av livet vårt*

Ola transponerer salmetonene til sin toneart, og sitt instrument. Nye postludier har han også begynt å skrive, så de legger ned mye grundig arbeid i dette.

– Musikk er en så stor del av livet vårt, og ønsket om å tilføre andre noe med musikken vår driver oss, sier Ann Helen og Ola.

De forteller om veldig positiv respons, direkte og indirekte, om kirkegjengen som gjerne kommer 1/2 time før for å lytte og meditere, mens de øver. Ja de har faktisk blitt etterspurte andre steder også.

– Men det er Ann Helens ide, derfor vil jeg være lojal og bare spille sammen med henne, sier Ola.

De har en felles drøm om å videreføre samarbeidet, og de håper å få realisert den. Det dreier seg om å kunne ha en meditativ musikkraften i kirken, med musikk og tekstlesing. Kanskje også få inn flere musikere. Ideene er mange, og gode, hos disse to sympatiske og engasjerte musikkelskere – og med toner fra altsaxofon i sinnet ønsker jeg dem lykke til!

Anne B

Søndagsskolen – bare for A-mennesker?

Hører du til dem som synes at tidspunktet har vært den viktigste barrieren for å sende barna på søndagsskolen? Da har vi en gladmelding! Etter jul vil søndagsskolen på Vikersund menighetssenter begynne kl. 11.00. De søndagene det er vanlig gudstjeneste her kan barna gå på søndagsskole, mens foreldrene går til gudstjeneste om de ønsker det.

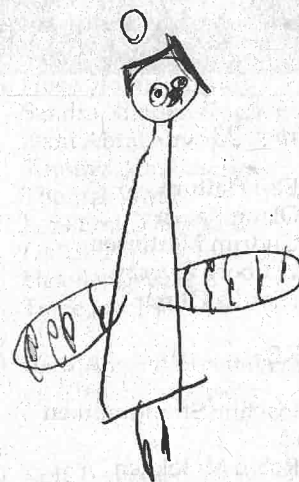
Søndagsskolen er en tradisjonsrik institusjon som de fleste mennesker har et positivt forhold til. Årets modumkalender viser en tallrik skare av kjente moinger på trappa til Vikersund kapell.

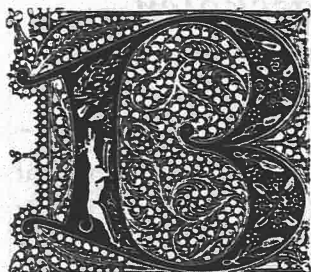
Men rekrutteringen har blitt dårligere med åra. Grunnene til dette kan være mange. Barna kan i dag velge blant en rekke fritidsaktiviteter som også foregår søndag formiddag. Noe som ofte fører til at søndagsskole må prioriteres ned.

Men søndagsskole er kanskje blitt enda viktigere enn tidligere, for det er det eneste sted barna i dag får en systematisk dåpsopplæring. Opplæring i den kristne tro, og hjelp til å praktisere denne er lagt på den kristne menighet. Paulus spør rett ut: Hvordan kan de tro på en de ikke har hørt om.

Mye er viktig, men ett er nødvendig: Gi barna Guds Ord.

Arne Tandberg

Bibelordet

Solveig Nordset,
Åmot

«Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss»

Det er juleevangeliet i et nøtteskall! Gud ble menneske. For meg er teologien så enkel. ORDET er blitt et HÅNDTRYKK!

Det har vært en Guds gave jeg har fått mange ganger, men så fantastisk som jeg opplevde det 15. oktober i år skulle en ikke tro var mulig. Enger skole hadde temauke i Sang, Musikk og Dans. Jeg ble spurt om jeg kunne komme å lære elevene internasjonal folkevisedans, noe som jeg sjøl har hatt stor glede og nytte av i min lærertid.

Min alder tatt i betraktning var jo spørsmålet morsomt, og trass i mine knær som ikke alltid oppfører seg eksemplarisk, svarte jeg JA!

Det ble en festlig opplevelse! Jeg hadde flere timer hver dag, og elevene var så engasjerte, så siste dagen jeg var der, danset de «Virginia Reel» på skoleplassen i alle frikvarter.

Jeg forlot skolen så glad og takknemlig!

Dagen etter skulle jeg reise til Tyskland. Noen gode venner i Wiesbaden hadde sendt meg fly-

billett tur-retur. Siden det var akkurat året etter min manns død, hadde jeg takket ja. Sjøl om en ikke kan reise fra smerten og savnet, syntes jeg det skulle bli godt å komme bort litt.

Men først måtte jeg bortom Gunnars grav med en rose, så jeg gikk rett fra skolen. Da hendte noe som jeg ikke hadde reknet med. Mens jeg stod på kirkegården, var det som en sorgens flodbølge veltet over meg! Jeg ble helt utslått! Aldri i verden om jeg kan reise bort, tenkte jeg. Skynd deg hjem og gå i hi, sa jeg til meg sjøl. Da jeg var vel innenfor døra på «Hallelujatoppen», lot jeg alle følelsene slippe ut og ropte til Gud om hjelp.

Så fant jeg vår omtalte andaktsbok og slo opp på dagen den 15.10. Ja, enten dere trur det eller ei, ordet kunne ikke være mer direkte til meg, for der stod: «Du har vendt min klage til dans for meg. Du har tatt mine sørgeklær av meg og omsluttet meg med glede!»

Jeg måtte le, og jeg sa høyt: Ja, du min Gud har humor! – Tenk å

få et slikt håndtrykk! Det kan ikke forklares, for det er bare Den Hellige Ånd som kan gjøre Bibelens ord levende. Men nå følte jeg at jeg kunne reise hvorsomhelst i verden!

Men jeg dro altså til Wiesbaden. Siste kvelden hadde de 45 venner som var hos oss til lunch i fjor sommer, arrangert fest for meg, hvor de viste film fra «Hallelujatoppen». Det var sterkt, men jeg fikk da sagt noen takkens ord og avsluttet med å fortelle om opplevelsen jeg hadde før jeg reiste fra Norge. – Nå skulle en tro «eventyret» var slutt, men da skjer det utrolige: Disse vennene fra Korskirken i Wiesbaden reiste seg og begynte å synge mitt nettopp siterte vers fra Salme 30.12. De sang den som kanon, og samtidig tok de hverandre i hendene og hadde en slags ringdans. Refrenget som gikk igjen var fortsettelsen på Salme 30: «Om dette vil jeg ikke tie, men gi deg Gud takk for evig».

Det samme sier jeg!

Solveig Nordset

Forts. fra s. 23

25/10 Else Flattum
27/10 Olaug Raan
2/11 Gudrun Martinsen
18/11 Walborg Øverby
1/12 Hjørdis Øhren

NYKIRKE

Døpte:
2/10 Joachim Strandbråthen
Steffered
27/11 Robin Moløkken
6/11 Karoline Hafnor
6/11 Christina Jeanette Bråthen

Vigde:

1/10 Knut Øivind Røse og
Ruth Jensine Bjørndal

Døde:

21/10 Asbjørn Bakke
1/11 Herman Vollan
15/11 Jens Henry Torgersen
17/11 Reidar Skretteberg
2/12 Fingar Børdalen
20/10 Sara Wold
4/11 Elfi Anna Hellum
8/11 Alfhild Arvesen

SNARUM

Døpte:
23/10 Maylen Reiersøl Dahl

Vigde:

24/9 Øystein Heslien og
Gunn Solli (Olberg kirke)
5/11 Roger Flaglien og
Björg Paula

Døde:

14/10 Gudmund Holmen
28/10 Henry Olavsby
3/11 Magna Elvebråthen
9/11 Gunnar Nordbø Toftø
30/11 Ole Groven

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

18/12 4.s.i advent

Joh 1,19-27
Heggen kl 11 - Sund
Eikvang kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Enger

24/12 julaften

Luk 2,1-14
Vestre Spone kl 15 - Moviken
Gulsrud kl 15 - Mamen
Rud kl 15 - Sund
Heggen kl 16.15 - Løvik
Nykirke kl 16.15 - Moviken
Snarum kl 16.15 - Sund
Olavskirken kl 15 - Børresen

25/12 Juledag

Joh 1,1-14
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund

26/12 2.juledag

Vestre Spone kl 11 - Sund
Rud kl 11 - Moviken

1/1 Nyttårsdag

Luk 2,21
Heggen kl 11 - Mamen
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 19 - Sund

8/1 Kr.åp.dag

Luk 2,41-52
Nykirke kl 11 - Mamen
Vikersund kl 11 - Moviken
Olavskirken kl 11 - Karen S.
Solberg

15/1 1.s.e.Kr.åp.

Matt 3,13-17
Heggen kl 11 - Mamen
Snarum kl 11 - Sund
Rud kl 11 - Løvik
Olavskirken kl 11 - Børresen

22/1 2.s.e.Kr.åp.

Joh 2,1-11
Nykirke kl 11 - Sund
Vestre Spone kl 11 - Moviken
Vaaraan kl 11 - Løvik
Olavskirken kl 11 - Enger

29/1 3.s.e.Kr.åp.

2.Kong.5,1-5.9-15
Heggen kl 11 - Sund
Snarum kl 11 - Mamen
Gulsrud kl 11 - Moviken
Olavskirken kl 11 - Trydal

5/2 Vingårdssøndag

Matt 20,1-16
Heggen kl 11 - felles gudstj. sammen med Modum Bads prester
Snarum kl 19 - hele menigheten synger

12/2 Såmannssøndag

Luk 8,4-15
Nykirke kl 11 - Moviken og Løvik
Rud kl 11 - Sund
Vikersund kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11 - Børresen

19/2 Kr.forkl.dag

Matt 17,1-9
Heggen kl 09 - sportsgudstj.
Mamen og Dahl
Snarum kl 11 - Sund
Olavskirken kl 11

26/2 S.før faste

1.Kor.13,1-13
Heggen kl 11 - Løvik
Nykirke kl 11 - Moviken
Vestre Spone kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11

1/3 Askeonsdag

Matt 6,16-18
Vikersund kl 19 - fastegudstj.

5/3 1.s.i faste

Matt 4,1-11
Snarum kl 11 - Moviken
Gulsrud kl 11 - Sund
Vaaraan kl 11 - Mamen
Olavskirken kl 11

12/3 2.s.i faste

Matt 15,21-28
Heggen kl 11 - Sund
Nykirke kl 11 - Løvik
Rud kl 11 - Moviken
Olavskirken kl 11

19/3 3.s.i faste

Heb 12,1-3
Nykirke kl 11 - Moviken
Snarum kl 11 - Sund
Vikersund kl 11 - Løvik
Olavskirken kl 11

Se også annonser i lokalavisene

Slekters gang

Heggen

Døpte:

- 16/10 Jan Henrik Jahren (Rud)
Svein Breki Hrobjartsson
(Olavskirken)
23/10 Thomas Rødø Skalstad
Kine Bjørkeslett
6/11 Hege Holmen (Rud)
Sandra Rhoden Flaglien (Rud)
Dani Abrahamsen
Tommy Abrahamsen
Thomas Wold
20/11 Lars Emil Tingstein
Didrik Finsrud Johansen
Helene Gjelsnes
Tonje Jacobsen

Vigde:

- 22/10 Bård Amund Skretteberg
og Klara Sofie Øiseth

Døde:

- 5/10 Rolf Torgersen (Drammen
krem.)
13/10 Ragnhild Kristiansen

Forts. s. 22

Dikt om jul, 4. kl. Sysle

Jul i 1994

Jul jul det
diker og snar.
Og jule dagen er
fin å ha her
hos oss. Og rød
er den meste jule
fargen men grøn er
også en jule farge

LAGD AV
INGVILD
KARSTANGEN

JUL!

Snart er julen her
grynden henger på trær
og vi kosar oss.
Men tenk på andre barn
som lever på gaten og
som ikke får ei julegave
en gang.
Vi tenker bare på oss
selv vi tenker ikke på
dem som har krig i
landet sitt.

SNART ER JULEN HER

Snart er julen her
det kommer oss på bakte
trær. Vi baker julebaker
smulkronger og pappbaker
Vi liker julke og pynte
det. Vi minnes gamle
julesanger som vi har
sungen mange ganger.
KINE SUNDHaugen 10.12.94

Når julen ringes
inn og kirke klokken
slår. Da ble en liten
gutt så god, fot i
Betlehem. Til
Betlehem kom tre
vise menn som
red på tre kammieler
De faltke stjernen
klar og stor som
visste veien frem.

Marthe
Mouiken